

[Socialministeren.]

af pensionstillægget, kan imidlertid desuden medføre, at pensionisten skal svare højere skat. En sådan dobbeltvirkning er selvsagt uheldig, og det må derfor overvejes, om der kan bødes på dette forhold.

Endvidere stilles der forslag om en forhøjelse af alderstillægget med 50 pct. Dette tillæg ydes til pensionister, der er fyldt 80 år, og tillægget udgør i dag maksimalt 384 kr. årlig for ægtepar og 252 kr. årlig for enlige.

Jeg vil gerne her erindre om, at jeg for nylig fremsatte forslag til lov om forsorg for invalide- og folkepensionister, et forslag, som tager sigte på individuelle foranstaltninger, f. eks. en udbygning af hjemmehjælpsordningen. Nævnte forslag tilsigter således, at imødekomme andre behov end alderstillægget, der jo tjener til dækning af de særlige merudgifter, som følger med alderen, og jeg tror, der vil være almindelig enighed om, at de nuværende beløb er utilstrækkelige.

En anden forbedring går ud på at give den efterlevende ægtefælle ret til at oppebære ægteparrets pension i 3 måneder efter dødsfaldet. Samtidig foreslås det at ophæve kommunens adgang til at yde de nuværende skønsmæssige efterlevelsestillæg. Dette skønsmæssige efterlevelsestillæg kan bevilges med indtil 56 kr. månedlig for et år ad gangen. Men kommunernes praksis med hensyn til dette tillæg er meget forskellig. Imidlertid vil den efterlevende ægtefælle altid i den første tid efter dødsfaldet komme ud for udgifter ved omstillingen til de nye forhold som enlig. Der bør derfor gives alle en ubetinget ret til at oppebære ægteparrets pension en kortere tid for at lette denne overgang. Ved forslaget ligestilles den pensionsberettigede ægtefælle med efterladte ægtefæller efter en tjenestemandspensionist.

Indførelsen af de nye pensionstillæg vil bevirke, at behovet for personlige tillæg bliver noget mindre end nu, og kommunernes rådighedsbeløb til personlige tillæg kan derfor nedsættes noget. Denne nedsættelse

medfører endvidere, at der ikke længere er grund til at have forskellige procenter for rådighedsbeløbet i købstæder og i landdistrikter.

Endelig foreslås en ændring af de gældende regler om, hvorledes der skal forholdes med invalide- og folkepensionen, når pensionisten indlægges på en særfororgsinstitution el. lign. Jeg skal ikke komme nærmere ind på de gældende, indviklede regler, men blot nævne, at ved næsten $\frac{2}{3}$ af indlæggelserne bestemmes det, at pensionen ca. $1\frac{1}{2}$ måned efter indlæggelsen skal indbetales i statskassen til dækning af opholdsudgifterne, og at pensionen i den resterende tredjedel af tilfældene helt eller delvis anvendes til forsørgelse af familien. De gældende regler har længe været genstand for kritik fra de kommunale organisationer og fra invalideorganisationerne. Det foreslås nu, at pensionen i alle tilfælde udbetales til pensionisten i 6 måneder ud over indlæggelsesmåneden. I dette tidsrum stilles pensionister på særfororgsinstitutioner således lige med pensionister, der indlægges på almindeligt sygehus. Efter udløbet af de 6 måneder ophører beregningen og udbetalingen af pensionen for den resterende del af opholdstiden, og familien må herefter forsørges efter reglerne i lov om offentlig forsorg. I forslaget om ændringer i enkepensionsloven foreslås de samme regler indført for enkepensionister.

Gennemførelsen af den almindelige folkepension og af de forskellige andre forbedringer, som jeg har nævnt, vil medføre så betydelige merudgifter for det offentlige, at regeringen af finansielle grunde må anse det for nødvendigt, at gennemførelsen sker etapevis.

Den almindelige folkepension foreslås fuldt gennemført fra 1. april 1970, således at pensionen fra dette tidspunkt udbetales til alle over 67 år uden hensyn til deres økonomiske forhold. Overgangen fra den nuværende ordning foreslås gennemført ved, at der for pensionister over 67 år ved pensionsberegningen ses bort fra et beløb ud